

International Telecommunication Union
Development Sector

به سوی ایجاد جوامع دیجیتال فراگیر

جعبه ابزار ITU و خود ارزیابی دسترس پذیری ICT

منبع:

https://www.itu.int/dms_pub/itu-d/opb/phcb/D-PHCB-TOOLKIT.01-2021-PDF-E.pdf

ترجمه و تلخیص: مریم نورائی نژاد

کارشناس مسئول هماهنگی و مدیریت روابط بین الملل

تیرماه ۱۴۰۲

- ۱) پیش درآمدی بر ایجاد جوامع دیجیتال فراگیر
- ۲) مقدمه ای بر دسترسی به (ICT) در اکوسیستم دیجیتال جهانی
- ۳) دسترسی دیجیتال؛ بهترین راه حل
- ۴) به سوی ایجاد جوامع دیجیتال فراگیر با کمک جعبه ابزار ITU
- ۵) مبانی تحول دیجیتال فراگیر
- ۶) تحول دیجیتال چیست؟
- ۷) نقش دسترسی در پیشگیری از افزایش شکاف دیجیتال
- ۸) دسترسی عمومی و نقش آن در دربرگیری دیجیتال
- ۹) نتیجه گیری

پیش درآمدی بر ایجاد جوامع دیجیتالی فراگیر:

استفاده از فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) در سراسر جهان به شدت افزایش داشته و این فناوری‌های با روش‌های نوآورانه، نحوه تعامل دولتها، صنایع و جوامع را تغییر داده اند و بهره‌وری افراد را بیشتر کرده اند. توسعه اجتماعی و اقتصادی به کمک فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) به قدری گسترده شده که ارائه خدمات اساسی و حیاتی در عرصه‌های سلامت و آموزش بدون این بسترها ناممکن است به طوری که دسترسی به آنها اکنون یک حق بشر محسوب می‌شود. تضمین دسترسی برابر به فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) و بر همان اساس فرصت‌های برابر، گنجاندن استراتژی‌های مختلفی را الزامی می‌کند. اتصال به زیرساخت‌های مرتبط با فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) با هدف دسترسی گروه‌های حاشیه‌ای و دور از مرکز با تدوین قوانین همه‌جانبه میسر خواهد شد. افراد کم‌درآمد نیز از جمله گروه‌های هستند که باید از دسترسی آنها به زیرساخت‌های فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) مطمئن بود. استانداردها باید توسعه یافته و هماهنگ شوند تا قابلیت همکاری، مقیاس‌پذیری و کیفیت زیرساخت را برای همگان تضمین کنند. اگر فناوری اطلاعات و ارتباطات در دسترس نباشد، افراد مسن، افراد دارای معلولیت یا با سطح سواد پایین و بسیاری دیگر، قادر به استفاده از آنها نخواهند بود. در سطح ملی، تصمیم‌گیرندگان باید قوانین، سیاست‌ها و مقرراتی را وضع کنند تا اطمینان حاصل شود که دستگاه‌ها، محصولات و خدمات برای همه بدون توجه به جنسیت، سن، توانایی یا موقعیت مکانی آنها بر مبنای یکسان قابل استفاده باشند. استانداردها باید برای ایمن‌سازی فناوری اطلاعات و ارتباطات در دسترسی و مقرون به صرفه بودن هماهنگ شوند. در واقع و به زبانی ساده باید اطمینان حاصل شود که محصولات و خدمات فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) به طور جهانی طراحی شده و توسط اکثر جمعیت جهان قابل استفاده است.

مقدمه ای بر دسترسی به (ICT) در اکوسیستم دیجیتال جهانی:

جهان امروز در حال تجربه انقلابی است که با عنوان انقلاب چهارم شناخته می شود. انقلاب فناوری های اطلاعات و ارتباطات (ICT) انقلابی که نحوه زندگی و تعامل مردم با یکدیگر را تغییر داده است. طبق داده های اتحادیه جهانی مخابرات ITU در سال ۲۰۲۱ چهار میلیارد نفر از جمعیت جهان به اینترنت متصل بوده اند و در سالهای اخیر شیوه های مصرف مردم به شدت تحت تاثیر فناوری های اطلاعات و ارتباطات (ICT) مانند هوش مصنوعی، اینترنت اشیا، بلاکچین و 5G قرار گرفته است.

این روندها بخش های دولتی و خصوصی، از جمله تمام فعالیتهای دولتها، کارآفرینان و کسب و کارهای کوچک، دانشگاه ها و سایر سازمان ها را به سمت مشارکت هرچه بیشتر در تحول دیجیتال سوق داده است. امری که مستلزم بازاندیشی جدی برای تغییر فرآیندها و کانال های ارتباطی و انطباق با نیازهای جدید بازار است.

بحران جهانی COVID-19 این تحول دیجیتال را تسریع کرده است. در طول این همه گیری، فناوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان روشی منحصر به فرد و انحصاری برای مردم در برقراری ارتباط، اطمینان از دسترسی به اطلاعات حیاتی سلامت و امنیت، و همچنین مسیریابی برای محصولات و خدمات ضروری، اثربخشی خود را ثابت کرده اند.

بشریت همچنان به فناوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان رسانه اولیه برای ارتباطات، اطلاعات، معاملات، آموزش و سرگرمی وابسته است و بازیگرانی مثل دولت های ملی، ایالتی و محلی، ذینفعان بخش خصوصی مانند صنایع ضروری، ارائه دهندگان خدمات، دانشگاه ها، کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان باید برای بقای

TOWARDS BUILDING INCLUSIVE DIGITAL COMMUNITIES

خود، تحولات دیجیتالی در زمینه ارائه خدمات خود به مردم را سرعت ببخشند. بیش از یک میلیارد نفر در سراسر جهان با نوعی از معلولیت زندگی می کنند. علاوه بر آن در سال ۲۰۳۰ تعداد افراد ۶۰ ساله و کسانی که

با محدودیتهای ناشی از کهولت سن روبرو هستند به ۱/۴ میلیارد نفر

میرسد. علاوه بر شرایط سالمندانی که با چنین محدودیتهایی روبرو هستند؛ جوانانی هم هستند که به دلیل رفتار نایمن با مشکلات مربوط به شنوایی روبرو خواهند شد. با در نظر گرفتن این ارقام طی سی سال آینده نیمی از جمعیت جهان در معرض نوعی از معلولیت هستند. نابرابری های از قبل موجود یک واقعیت جهانی است. گروه های آسیب پذیر، به ویژه افراد دارای معلولیت که به دلیل هویت جنسی، سن، توانایی ها، قومیت، نژاد، گرایش جنسی، محل زادگاه، مکان و وضعیت قانونی شان، تبعیض های متقاطع و متنوعی را تجربه می کنند. دسترسی به مراقبت های بهداشتی، آموزش و اشتغال، مشارکت در جامعه محلی را دشوار کرده است. اما راه

حل این شرایط چیست؟

دسترسی دیجیتال؛ بهترین راه حل:

دسترسی دیجیتال، کلید اصلی تضمین حق برابری ارتباط در این دنیای به هم پیوسته و دیجیتال است. این دسترسی دیجیتال دربرگیری دیجیتال را باعث شده و برآورنده این حق برای همه افراد صرف نظر از جنسیت، سن، توانایی، یا موقعیت مکانی آنها است. برای تحقق دسترسی دیجیتال، فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) نه تنها باید در دسترس همگان باشد بلکه باید وجه مقرون به صرفه بودن آن نیز در نظر گرفته شود. در دسترس بودن فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) به همگان و حتی افراد دارای معلولیت امکان می‌دهد که بتوانند از خانه کار کنند، به پورتالهای آموزشی دسترسی داشته باشند و فرصتهای بیشتری برای استفاده از خدمات مراقبت‌های بهداشتی در اختیار داشته باشند. فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) در دسترس بهترین راه برای افزایش فرصت‌ها برای جمعیت‌های سنتی، در حاشیه و غیر دیجیتالی است.

به سوی ایجاد جوامع دیجیتال فراگیر با کمک جعبه ابزار ITU:

یکی از چالشهای اصلی برای دستیابی و ارتقای جوامع دیجیتال هوشمند و فراگیر، سرعت فوق العاده تحولات دیجیتال است. سرعتی که باعث شده برخی از دولتها، سازمانها، سهامداران و شرکای سرمایه گذاری در فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT) از این فرایند جا بمانند.

شصت و یک درصد از کشورهای عضو سازمان ملل متحد قوانین و اقدامات مربوط به معلولیت را با هدف لغو تبعیض علیه افراد دارای معلولیت و از بین بردن موانع برای برخورداری کامل از حقوق آنها و گنجاندن آنها در جامعه تدوین کرده اند. این قوانین و اقدامات به پیشرفت در راستای اجرای کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت (CRPD) در قوانین ملی کمک می‌کند. با این وجود، تنها درصد کمی از کشورها قوانین و مقرراتی برای حذف شکاف دیجیتال مصوب کرده و از آن پیروی می‌کنند.

مبانی تحول دیجیتال فراگیر:

تحول دیجیتال در حال حاضر یک واقعیت است و به یکی از زمینه های اصلی فعالیتهای تجاری با بزرگترین فرصت های رشد برای سازمان های بخش دولتی و خصوصی تبدیل شده است. غافل ماندن از این واقعیت، ارتباط و بقای هر سازمانی را به خطر می اندازد. انتظار می رود تحولات تجاری ادامه یابد. کارشناسان پیش بینی می کنند که پس از بحران جهانی COVID-19، عادات مصرف کنندگان دیگر به اشکال قدیم باز نخواهد گشت و اولویت انجام امور روزمره همچنان به شکل دیجیتال باقی خواهد ماند. با وجود چنین واقعیت قدرتمندی، درک و در نظر گرفتن دسترسی به همه محصولات و خدمات ICT ضروری است، در غیر این صورت، خطر افزایش شکاف دیجیتال همچنان در کمین است.

بعد از همه گیری بحران کرونا زمان برای همه ذینفعان سرمایه گذاری در تحول دیجیتال به سرعت می گذرد و فرصتها هر روز محدود و محدودتر می شود چرا که نقش فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی از حالت کار راه انداز به حالت جاذب نوآوری و تداوم در زندگی روزمره تغییر کرده است. در این زمینه، و برای آماده شدن برای آینده نزدیک، همه برنامه ریزان و سرمایه گذاران باید اطمینان حاصل کنند که همه کسانی که نیاز به دسترسی به خدمات مجازی دارند، می توانند این کار را انجام دهند. بنابراین، ضروری است که همه ذینفعان این مفهوم را با توجه به هزینه هایی که در صورتی که تحول دیجیتال آنها از ابتدا فراگیر نباشد، درک کنند. با همین دلیل، باید پذیرفت که تحول دیجیتال فقط مربوط به عرصه ابزار و تکنولوژی نیست و همه چیز در واقع مربوط به مردم است.

تحول دیجیتال چیست؟:

تحول دیجیتال را می توان فرآیندی توصیف کرد که به دولت ها، مؤسسات و سازمان ها اجازه می دهد تا بخشی از محیط آنلاین شوند: «فرآیندی که از طریق آن یک مؤسسه مدل های عملیاتی و فرآیندهای جدیدی را ایجاد می کند که امکان پیاده سازی، ادغام و بهره برداری آنلاین خدمات را می دهد.»

برخی دیگر به اهمیت تحول دیجیتال به عنوان "سطحی که کشورها در آن تحول دیجیتال را پذیرفته و امکان پذیر می کنند، اشاره کرده و بر این باورند که موضع رقابتی و رفاه اقتصادی آنها را برای دهه های آینده تعیین می کند."

به عبارت دیگر، برای موفقیت، تحول دیجیتال نیاز به ادغام فناوری های دیجیتال به گونه ای دارد که به دولت ها و کسب و کارها این امکان را می دهد تا نحوه عملکرد اساسی خود را همراه با نحوه ارائه ارزش به شهروندان و مشتریان خود تغییر دهند. از آنجایی که دگرگونی دیجیتال مربوط به مردم است، نیاز به تغییر فرهنگی برای اتخاذ روش های جدید تفکر و بازنگری در روش های جدید وجود دارد. یکی از کلیدهای این فرهنگ جدید در دسترس بودن و فراگیر بودن است.

برخی از ملاحظات کلیدی برای یک فرآیند تحول دیجیتال موفق عبارتند از این اصول که:

تحول دیجیتال باید با در نظر گرفتن شهروند و/یا مشتری آغاز شود.

- شهروندان و/یا مشتریان را بهتر بشناسید و درک کنید.

- سطح خدماتی که ارائه می دهید را بهبود بخشید.

- ارائه خدمات استثنایی به مشتریان.

- ایجاد ارائه محتوای قابل دسترس و فراگیر.

TOWARDS BUILDING INCLUSIVE DIGITAL COMMUNITIES

تحول دیجیتال هم نیازمند آموزش است. ایجاد مهارت های کارمندان و پرسنل برای یک تحول موفق ضروری است. مردم باید مهارت های دیجیتالی مناسب را برای استفاده و استفاده صحیح از فناوری کسب کنند. افراد باید فرهنگ جدیدی را در راستای فرآیند تحول دیجیتال، همراه با تعاملات غیردیجیتال بپذیرند. تحول دیجیتال یک هدف یا یک پروژه نیست. بلکه فرایندی است که می تواند یک موسسه را به سمت تجربیات زیر سوق دهد:

- بهبود تجربه شهروندی یا مشتری.
- افزایش کارایی آن.
- افزایش مشارکت شهروندان و سهم بازار.
- کاهش هزینه ها.
- هدایت نوآوری و توسعه محصولات و خدمات جدید.
- به طور موثر اعمال نفوذ، توسعه، و توانمندسازی استعدادهای انسانی.
- استفاده از تجزیه و تحلیل داده ها برای به دست آوردن بینش قابل اعتماد.
- به دست آوردن درک بهتر از نیازهای کاربر.
- تلاش برای بهبود مستمر.

برای موفقیت تحول دیجیتال باید متغیرهای دیگری بر اساس بافت بومی، ملی و منطقه ای، از جمله ملاحظات فرهنگی، زیست محیطی، آموزشی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی در نظر گرفته شود.

نقش دسترسی در پیشگیری از افزایش شکاف دیجیتال:

استراتژی‌های تحول دیجیتال باید شهروندان را قادر سازد تا از امکاناتی که اتصال و دسترسی به اطلاعات دیجیتال می‌تواند فراهم کند، بهره‌مند شوند. این بهره‌مندی باید به گونه ای فراگیر، ایمن و انعطاف‌پذیر باشد که گروه‌های محروم را هم در بر گرفته و توانمند سازد. دسترسی و فراگیر بودن باید از جمله ملاحظات پایه ای بوده و با تضمین دسترسی دیجیتال و شمول، دولت ها و سازمان ها قادر خواهند بود از طریق فناوری های دیجیتال، محصولات و خدمات، شکاف ناتوانی را پر کنند. دموکراسی واقعی و توسعه پایدار تنها در زمانی که برنامه های توسعه با اطمینان از اینکه همه فرصت های یکسانی برای دسترسی و ارائه محصولات، خدمات، اطلاعات، یادگیری مادام العمر، توسعه مهارت ها و اشتغال دارند، قابل تحقق است.

با کمک به بسته شدن شکاف های دانش، دیجیتال، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی در میان مردم، زمین بازی توسعه پایدار هموار شدنی است. باید منابع جدیدی از استعدادها شناسایی شود با معلولان نیز بخشی فعالتر از جامعه در نظر گرفته شوند. نحوه ارتباط و همکاری با اجازه دادن به انعطاف پذیری بیشتر برای شامل کردن انواع مختلف افراد در فعالیت های روزمره تغییر یابد و کانال های جدید و متمایز برای تولید درآمدی که به کاهش فقر کمک می کند، راه اندازی گردد. تسهیل دسترسی به آموزش و سواد، و همچنین فرصت های شغلی و شمول مالی با توسعه حکومت الکترونیک و افزایش مشارکت مدنی و در نهایت هم بهبود مدیریت بلایا با تضمین دسترسی به اطلاعات و ارتباطات آنی و قابل اعتماد قبل، حین و بعد از حوادث اضطراری طبیعی.

دسترسی عمومی و نقش آن در دربرگیری دیجیتال :

برای تکمیل جعبه ابزار و خودارزیابی، ملاحظات زیر برای سیاستگذاران، تنظیم‌کننده‌ها، اپراتورها، شرکت‌ها، سازمان‌ها و کارآفرینانی که دسترسی عمومی به خدمات ارتباطی یا خدمات تلفن همراه را فراهم می‌کنند نیز مهم است.

معمولاً برای اعضای جامعه که نمی‌توانند به اینترنت پرسرعت در خانه دسترسی داشته باشند، دسترسی عمومی به عنوان راه حل در نظر گرفته می‌شود. دسترسی به اینترنت عمومی بخش مهمی از ابتکارات سواد دیجیتالی است زیرا به افراد این فرصت را می‌دهد تا قبل از شروع اشتراک اینترنتی خود، مهارت‌های رایانه‌ای خود را تمرین کنند. در بسیاری از کشورها و مناطق روستایی، این امکانات دسترسی عمومی تنها راه دسترسی مردم به اینترنت است. برخی از فضاهای ارتباطی عمومی دسترسی عمومی عبارتند از: کتابخانه‌های عمومی، مراکز کامپیوتری اجتماعی، مراکز تلفن و مخابرات، مناطق مجهز به اینترنت بی‌سیم، مدارس دولتی و غیره.

تأثیر خدمات ارتباطی دسترسی عمومی بر جوامع غیرقابل انکار است. بسیاری از مطالعات ثابت کرده‌اند که تکنولوژیهای اطلاعاتی و ارتباطی عامل توسعه‌ای است که باعث رشد پایدار اجتماعی و اقتصادی می‌شود. برای مثال، مراکز تلفنی در مناطق دور افتاده و روستایی، توسعه را در زمینه‌های حکومت‌داری، مشارکت مدنی، توانمندسازی جنسیتی، برابری اجتماعی، آموزش، فرهنگ، زبان، درآمد و سلامت بهبود می‌بخشند. مرکز تلفن به عنوان یک مکان عمومی تعریف می‌شود که در آن افراد می‌توانند به کامپیوتر و اینترنت دسترسی داشته باشند. اگر این مکان‌ها و تجهیزات موجود در دسترس نباشد، افراد دارای معلولیت از توسعه بالقوه‌ای که فناوری اطلاعات و ارتباطات ارائه می‌کند کنار گذاشته خواهند شد.

TOWARDS BUILDING INCLUSIVE DIGITAL COMMUNITIES

از سوی دیگر، حدود ۶۹ درصد از جمعیت جهان از تلفن همراه استفاده می کنند. دسترسی به اینترنت از طریق این دستگاه ها در حال افزایش است. این مهم است که مردم به دستگاه هایی که به طور جهانی طراحی شده اند دسترسی داشته باشند.

هر سیستم عامل گوشی هوشمند دارای فناوری های کمکی است که به کاربران کمک می کند تا تجربه خود را افزایش داده و بهبود بخشند. طبق نظرسنجی کاربران ایالات متحده در مورد فناوری و افراد دارای معلولیت در سال ۲۰۱۶، نزدیک به ۷۲ درصد از کاربران در سال ۲۰۱۶ گوشی هوشمند داشتند در حالیکه این عدد در سه سال قبل تنها ۵۷ درصد بود. تلفن های هوشمند بر توانایی افراد دارای معلولیت برای زندگی مستقل تأثیر مثبت و تعیین کننده ای دارند.

بخش زیر باید هایی از عناصری را ارائه می کند که برنامه ریزان، سیاست گذاران، اپراتورها، شرکت ها، سازمان ها و کارآفرینان باید برای اطمینان از دسترسی در چنین اکوسیستم های مهمی در نظر بگیرند.

۱) الزامات دسترسی به تجهیزات دسترسی عمومی

در این گزارش، دسترسی عمومی باید به تمام فضاها و عمومی اطلاق شود که اعضای جامعه می توانند از آن برای اتصال به اینترنت با استفاده از دستگاه های خود یا با استفاده از پایانه های دیجیتال عمومی یا ICT استفاده کنند. تعامل آنلاین چنان بخش مهمی از جامعه شده است که بسیاری از دولت ها دسترسی رایگان به اینترنت را در مناطق عمومی ارائه می دهند. این در مورد پارک ها، مدارس، اماکن دولتی و حتی بسیاری از مشاغل خصوصی مانند کافی شاپ ها و کافی نت ها صادق است. ارائه دهندگان خدمات ICT دولتی یا خصوصی، عموماً به افرادی که این خدمات را ندارند.

۲) الزامات دسترسی به تجهیزات دسترسی فردی

TOWARDS BUILDING INCLUSIVE DIGITAL COMMUNITIES

دسترسی فردی، باید تشویق شود تا اطمینان حاصل شود که دستگاه ها و همچنین امکانات در دسترس و بر مبنای یکسان برای افراد دارای معلولیت در دسترس هستند. این دستگاه ها نیز باید پاسخگوی نیازهای آنها باشند.

کیوسک‌ها، مراکز تلفن، فروشگاه‌های تلفن و دستگاه‌های خودپرداز باید دسترسی را در نظر بگیرند. یک فرد نابینا که باید از کیوسک در فرودگاه برای چاپ کارت پرواز استفاده کند، باید بتواند به دستورالعمل‌ها گوش دهد و همچنین به دلایل حفظ حریم خصوصی از هدفون استفاده کند. در همین سناریو، کاربر ویلچر باید بتواند به صفحه لمسی کیوسک دسترسی پیدا کند. به همین دلیل، دستورالعمل‌هایی برای ارائه دهندگان مورد نیاز است تا ویژگی‌های دسترسی را که آن دستگاه‌ها باید داشته باشند، بدانند.

در پی بحران جهانی COVID-19 در سال ۲۰۲۰، اهمیت یک اتصال اینترنتی خوب و یک دیوایس شخصی برای کار، مطالعه و خرید بسیار برجسته شده است. بدیهی است که به دلیل این تجربه جهانی، همه چیز در حال تغییر است و خواهد بود. سیاستگذاران، برنامه ریزان و ارائه‌دهندگان باید از این لحظه تغییر استفاده کنند تا از ادغام اصول فراگیر برای جلوگیری از حذف و افزایش شکاف دیجیتال اطمینان حاصل کنند. بحران کرونا، جذب راه‌حل‌ها، ابزارها و خدمات دیجیتال را تسریع کرده و انتقال جهانی به سمت اقتصاد دیجیتال را سرعت بخشیده است. کشورهای کمتر توسعه‌یافته و گروه‌های آسیب‌پذیر بیشترین حساسیت را نسبت به پیامدهای فیزیکی و اقتصادی این همه‌گیری دارند و همچنین از نظر آمادگی دیجیتالی بسیار عقب هستند.

با توجه به این واقعیت جدید، انتظار می‌رود تقاضا برای محصولات و خدمات اطلاعات دیجیتال مقرون به صرفه و قابل دسترس افزایش یابد. جوامع فراگیر دیجیتال باید بر تقویت دسترسی، مقرون به صرفه بودن و

TOWARDS BUILDING INCLUSIVE DIGITAL COMMUNITIES

پذیرش و استفاده از ICT توسط همه مردم تمرکز کنند. این به معنای فراهم کردن زیرساخت‌ها و تجهیزات

مقرون به صرفه و ارائه محتوای دیجیتال در قالب‌های قابل دسترس برای اطمینان از فراگیر بودن آن است.

در راستای گزارش خط مشی دسترسی ICT مدل ITU، مهم است که:

• تدابیری اتخاذ کنید تا اطمینان حاصل شود که افراد دارای معلولیت، بر مبنایی برابر با دیگران، به دستگاه‌ها،

خدمات، برنامه‌ها و محتوای عمومی ICT در مناطق شهری، حومه‌ای و روستایی دسترسی دارند.

• در مراحل اولیه طراحی و اجرا، دسترسی به خدمات عمومی ICT را برای کاهش هزینه‌های ارائه خدمات

عمومی قابل دسترس ICT ارتقا دهید.

• ارتقای مقرون به صرفه بودن خدمات عمومی ICT از طریق یارانه‌ها و مشوق‌ها، و در صورت امکان شناسایی

و کاهش موانع برای دسترسی کامل به خدمات ICT عمومی را فراهم کنید.

برنامه ریزان و سیاست‌گذاران می‌توانند زمانی که دسترسی عمومی با بودجه عمومی ارائه می‌شود، مقرراتی را

وضع کنند یا دستورالعمل‌هایی را منتشر کنند تا اطمینان حاصل شود که کیوسک‌ها، کافه‌های سایبری، فضاهای

کار مشترک و مراکز تلفنی برای همه قابل دسترسی هستند.

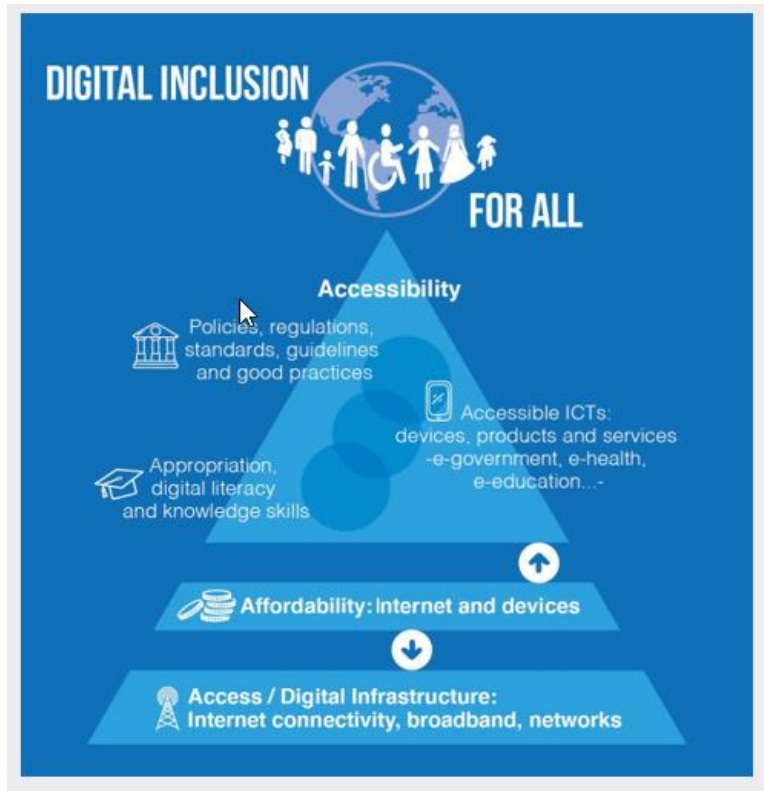
دسترسی و استفاده از فناوری بی سیم به ضرورتی اجتناب ناپذیر برای مشارکت اجتماعی و اقتصادی شده است.

تولیدکنندگان گوشی‌های هوشمند و تبلت‌ها روز به روز دستگاه‌هایی را با طراحی جهانی بیشتر توسعه می‌دهند.

این نه تنها به دلیل بازاری است که حدود ۱۳ تریلیون دلار از محصولات و خدمات قابل دسترسی تخمین زده

TOWARDS BUILDING INCLUSIVE DIGITAL COMMUNITIES

می شود، بلکه به این دلیل است که محصولات با طراحی جهانی تأثیر مثبتی برای همه دارند. این دستگاه های ارتقا یافته و به روز شده؛ سطح جدیدی از اهمیت را برای زندگی مستقل افراد دارای معلولیت به خود اختصاص

داده اند. نایبایی که قبلاً دستگاه جی پی اس سخنگو، یادداشت برداری سخنگو، پخش کننده MP3 سخنگو، اسکنر بارکد سخنگو یا هر نوع دستگاه سخنگو با خود حمل می کرد، اکنون فقط باید یک گوشی هوشمند همراه داشته باشد. استفاده و فعالیت های سال ۲۰۱۶ از گوشی های هوشمند توسط افراد دارای معلولیت:

نظرسنجی کاربران افزایش مالکیت گوشی های هوشمند و تبلت ها را در میان بزرگسالان دارای معلولیت در مقایسه با جمعیت عمومی تأیید می کند.

برنامه ریزان و سیاست گذاران می توانند مقرراتی را وضع کنند تا اطمینان حاصل شود که خدمات ارتباطات سیار برای همه قابل دسترسی است. آنها باید با اپراتورها همکاری کنند تا در دسترس بودن برنامه ها و تعرفه های ویژه برای افراد دارای معلولیت مطابق با نیازهای آنان تضمین شود. یک منبع مفید مرتبط با دسترسی به تلفن همراه، انجمن موبایل و بی سیم (MWF) "ابتکار گزارش دسترسی جهانی" 27 (GARI) را به راه انداخته است. این ابتکار یک پایگاه داده آنلاین رایگان است که ویژگی های دسترسی تلفن های همراه، تبلت

ها، برنامه ها و تلویزیون های هوشمند را فهرست می کند. GARI اطلاعاتی در مورد بیش از ۱۱۰ ویژگی دسترسی تقریباً ۱۱۰۰ مدل تلفن همراه در سراسر جهان ارائه می دهد.

نتیجه گیری بحث دربرگیری دیجیتال :

درببرگیری یا شمول دیجیتال توانایی افراد و گروه ها برای دسترسی و استفاده از فناوری های اطلاعات و ارتباطات بدون توجه به جنسیت، سن و مکان است و دارای دو عنصر حیاتی به نام های زیرساخت و دسترسی به فناوری اطلاعات و ارتباطات است:

۱. زیرساخت: زیرساخت دیجیتال شامل منابع فیزیکی است که برای امکان استفاده از داده ها، دستگاه های کامپیوتری، روش ها، سیستم ها و فرآیندها ضروری است. اتصال به اینترنت به وسیله ای برای اتصال افراد و ماشین ها اشاره دارد. معمولاً به زیرساخت شبکه اصلی و دسترسی، خدمات و تجهیزات کاربر نیاز دارد.

۲. دسترسی به فناوری اطلاعات و ارتباطات: دسترسی به فناوری اطلاعات و ارتباطات، گنجاندن دیجیتال را برای طیف وسیعی از افراد، از جمله افراد دارای معلولیت و سایر افراد با نیازهای خاص، با افزودن مؤلفه ارزش دیجیتال علاوه بر برابری دیجیتال، امکان پذیر می کند. برابری دیجیتال برای احترام به مشارکت مدنی و فرهنگی، اشتغال، یادگیری مادام العمر و دسترسی به خدمات ضروری برای همه افراد از جمله افراد دارای معلولیت ضروری است. دسترسی به فناوریهای اطلاعاتی و ارتباطی همچنین به محصولات، خدمات و محتوای توسعه یافته مطابق با استانداردهای دسترسی اشاره دارد. و قوانین، سیاست ها و مقرراتی که توسعه و در دسترس بودن ICT های قابل دسترس و مقرون به صرفه و همچنین تصاحب و پذیرش آنها توسط همه مردم را تضمین می کند.

TOWARDS BUILDING INCLUSIVE DIGITAL COMMUNITIES

الف) مقرون به صرفه بودن: قیمت خدمات مخابراتی و اینترنت به طور مرتب به عنوان یکی از موانع اصلی دسترسی و استفاده از اینترنت ذکر می شود.

ب) قابلیت دسترسی: فناوری اطلاعات و ارتباطات قابل دسترسی مستلزم آن است که محصول و خدمات از مرحله طراحی/ساخت دارای ویژگی های دسترسی تعبیه شده باشند، در نتیجه فناوری اطلاعات و ارتباطات می تواند توسط همه کاربران بر اساس قابلیت ها، نیازها و/یا شرایط خود استفاده شود.

ج) پذیرش: مهارت های دیجیتالی تقریباً زیربنای هر جنبه ای از کار و زندگی است. از پر کردن فرم دولتی گرفته تا برقراری ارتباط برای کار، یافتن شغل یا کار زندگی که به سطح پایه ای از عملکرد دیجیتالی نیاز ندارد دشوار است.